

اگر از طریق آزادی و دموکراسی نتوانیم کاری کنیم، از طریق اختناق و زور و قلدری برای مردم ناراضی نمی توانیم کاری انجام دهیم.

دکتر محمد مصدق

سال دوم ، نیمه دوم آبان ، شماره ۹

دو هفته نامه تحلیلی سیاسی ایران فردا

انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه دامغان

سراب پیروزی!

محمد شاکری

می دانست؛ اما ضعف آن‌ها ناتوانی در همراه کردن و ایجاد یک صدایی ملت و دانشجویان بود؛ هر چند کلام و استراتژی دولت موقت متناسب با عهدنامه‌های بین‌المللی و راهکارهای مفید برای حفظ امنیت ملی بود اما این شیوه ملایم در فضای ناملموس و التهاب آور عموم تأثیر عکس گذاشت و سازش کاری و بیگانه‌پرستی به حساب آمد. از این رو زمینه استقرار هدف‌های سیاسی در بازی قدرت ایجاد شد. غلم کردن گروگان‌گیری و اظهار اقتدار ناشی از آن علیه دولت موقت و حتی احزابی که مواضع همسو با دانشجویان اشغال‌کننده داشتند یک راهبرد برای تخریب و تضعیف رقیب بود که تصویب قانون اساسی تدوین شده از نتایج این استراتژی محسوب می‌گردد. با انتشار اسناد ضبط‌شده از سفارت آمریکا اتهامات علیه نهضت آزادی و ملی‌گرایان مبنی بر جاسوسی که در صحت و باطل بودن آن مبنای استدلال مؤثقی یافت نمی‌شود باعث ایجاد موج منفی گردید و تصمیم دولت موقت در روز ۱۲ آبان مبنی بر استعفا را با عزم و اصرار همراه ساخت. هر چند بیانیه نهضت آزادی در روز ۱۵ آبان ۵۸ تجلی اراده استکبارستیزی و روحیه انقلابی آنان بود اما پیشرفت سریع نگرش حاکم موجب شد جایگاه سیاسی به یک بعد محدود گردد و فرصت روشننگری از آنان سلب شود که این موضوع با آرمان‌ها و شعارهای انقلاب همسویی نداشت.

در پایان این‌همه مناقشه سرانجام مجلس شورای اسلامی با آزادی گروگان‌ها موافقت کرد و بحرانی که قرار بود ۲ تا ۳ روزه باشد سرانجام به ۴۴۴ روز ختم شد. بحرانی که می‌توانست با یک درخواست عقلانی به‌صورت رسمی و بدون درگیری و ایجاد بحران‌های فراگیر به شکل قطع روابط دیپلماتیک و تعطیلی سفارت به فرجام رسد. هم‌زمانی آزادی گروگانها با انتخاب ریاست جمهوری آمریکا و استراتژی تأخیر در تصمیم که توسط مجلس شورای اسلامی در پیش گرفته شد توانست تأثیر عمده‌ای در کاهش محبوبیت کارتر و در نهایت شکست آن بگذارد. بسیاری معتقدند که اگر این اقدام (تسخیر سفارت) صورت نمی‌گرفت امکان حذف احزاب و همچنین تبیین راه استکبارستیزی انقلاب و مبارزه با امپریالیسم ممکن نبود. در حقیقت این اقدام سبب شد هدف و مقصود جمهوری اسلامی در جهت مبارزه با استکبار به حقیقت رسید و انگیزه و باور موفقیت نهاده شده؛ اما یک مبارزه و یک انقلابی باید بداند که راه اتخاذ شده در جهت مبارزه با امپریالیسم و استکبارهای جهان می‌بایست کمترین خطر و تهدید را برای امنیت ملی ایجاد کند نه آنکه از تمامی حدود سرباز زند و هدفش وسیله را توجیه کند. با نگاهی به حال می‌توان دریافت که رفتارهای هنجارشکن به سلطه‌گری راهبردها تبدیل شده و با تدابیری عمیق در حال گسترش هست. نمونه آن‌ها حمله به کنسولگری‌ها و سفارتخانه‌ها و مراسمات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی است که نوید تاریکی و شکست را می‌دهد. در حقیقت یاد سخن مهندس بازرگان زنده می‌شود که می‌گفت: «اگر مقصود از انقلابی بودن، زدن و ریختن و کشتن و پا بر روی همه اصول و قانون و مقررات گذاشتن باشد. البته دولت و شخص بنده انقلابی نیستیم.»

تسخیر لانه جاسوسی به دوران ۴۴۴ روزه از گروگان‌گیری عوامل سفارت آمریکا توسط دانشجویان دانشگاه‌های تهران اطلاق شده است که یکی از بزرگ‌ترین تحرکات از لحاظ اثرگذاری حداکثری در تاریخ جنبش‌های دانشجویی محسوب می‌گردد. در ساعت ۱۰:۳۰ دقیقه بامداد روز ۱۳ آبان سال ۵۸ حدود ۵۰ نفر از دانشجویان عضو انجمن‌های اسلامی دانشگاه‌های تهران، شریف، پلی‌تکنیک و... از درب آهنی سفارت آمریکا بالا می‌روند و در عرض ۳ ساعت و بر اساس نقشه‌ای مدون این محل را تسخیر می‌کنند. هدف آن‌ها ابراز مخالفت و اعتراض خود مبنی بر صدور اجازه حضور محمدرضا پهلوی به خاک ایالت متحده آمریکا بود. در حقیقت اختلالی کوتاه در سکوت خبری حاکم و مهیا شدن زمینه انتشار گسترده اخبار اعتراض، دانشجویان را ترغیب کرد در حرکتی ابداعی فضای منعطف و سازشگر را ملزم به تحرک و اعتصاب نمایند. با اینکه نخستین حمله به سفارت آمریکا ۳ روز بعد از وقوع انقلاب ۱۳۵۷ در ۲۵ بهمن توسط یک گروه مسلح مرتبط با چریک‌های فدایی خلق یا مارکسیست‌های انقلابی انجام شده بود اما با تأیید نکردن این اقدام توسط امام (ره) دولت موقت ملزم به دخالت و آرام کردن اوضاع شد که در نتیجه درگیری‌های شدید چریک‌ها مجبور به ترک سفارت شدند. در خصوص حمله دوم امام از تصمیم دانشجویان بی‌اطلاع بودند و علت بی‌اطلاع گذاشتن ایشان نیز توسط موسوی‌خوئینی‌ها ملاحظیات سیاسی و احتمال منتفی شدن هدف عنوان شد.

اما در نهایت این اقدام با حمایت امام روبه‌رو شد و به انقلاب دوم نام‌گذاری گردید. بدون شک بررسی و تحلیل عواقب و نتایج این اقدام بانام انتخابی همخوانی دارد. اگر روند بررسی را بدون انتساب به خوب و بد تنها از لحاظ تاریخی در نظر بگیریم درمی‌یابیم که آثاری از جمله قطع کامل روابط سیاسی آمریکا با ایران، حمله نظامی و تجاوز به ایران در طیس، محاصره اقتصادی، بلوکه کردن اموال و داراییهای ایران، شروع استراتژی مخرب تحریم و... از نتایج کوتاه‌مدت این حرکت به شمار می‌آیند. همچنین نمی‌توان به‌صورت مطلق عامل اصلی حمله عراق به ایران را تسخیر سفارت آمریکا در نظر گرفت اما می‌توان درصد زیادی از آن را متوجه تشویق و حمایت همه‌جانبه آمریکا از عراق دانست! در این حین اختلال اخبار مخالفت‌ها با قانون اساسی تدوین‌شده توسط مجلس خبرگان که تقسیم‌بندی متوازنی از قدرت نداشت با اخبار گروگان‌گیری باعث شد فضای حباب گونه و غیرقابل پیش‌بینی بر کشور چیره شود و اکثریت مخالفان تن به پذیرش و سکوت دهند. سکوت آن‌ها متناسب با خط فکری منتخب در جهت ترجیح حفظ آرامش و ارجحیت امنیت ملی و همچنین محبوبیت و مقبولیت مکتب ولایت‌فقیه بود. مقبولیتی که عامل اصلی آن سیاست قهرآمیز مکتب ولایت‌فقیه در قبال تحرکات آمریکا بود. در حقیقت با خاطراتی همچون کودتای ۲۸ مرداد یا خون‌هایی که به‌واسطه مخالفت‌ها و اعتراضات توسط رژیم ریخته شد زمینه انزجار و مطالبه محکم ملت را پدید آورد دولت موقت و مهندس بازرگان از این اقدام ناراضی بود و پذیرش قوانینی بین‌المللی و مسئولیت اداری و سیاسی و حفظ حقوق نمایندگان و اتباع خارجی را برای دولت الزام‌آور

تکرار می‌کنم؛ هر ۳ وزیر پیشنهادی!

جلسه رای اعتماد به وزرای پیشنهادی دکتر روحانی در صحن علنی مجلس، روز سه شنبه برگزار شد. جلسه ای که پیام‌های بسیار بزرگی را در خود نهفته و آشکارا حمل می‌کرد.

از عریان شدن چهره برخی از دلواپسان باقیمانده از مجلس نهم تا تدبیرهای عارفانه رئیس فراکسیون امید در مجلس، از حرف‌ها و مخالفت‌های پر از اشتباهات تاریخی نقوی حسینی پشت تریبون تا نهایتاً رای اعتماد وکلای ملت به هر سه وزیر پیشنهادی دکتر روحانی، همه و همه اتفاقاتی که بود که تحلیل‌های مختلفی را در پی داشت.

برخی نماینده‌ها که همچنان سعی داشتند باتلاش برای دامن زدن به حربه فتنه‌گری و برچسب زنی‌های سیاسی #فتنه، #حامی_فتنه، #ساکت_فتنه و امثالهم باز هم فضای فکری مجلس را آلوده به تفکرات به‌دور از اخلاق خود کنند، با «نه» بزرگ دیگر نمایندگان ملت مواجه شدند.

نه بزرگی که نشان عظیمی از پیروزی ملت در انتخابات گذشته مجلس را در خود داشت، انتخاباتی که در آن خلیها سعی داشتند با ترفندهای سیاسی و مطبوعاتی، شکست سنگین خود را در پس واژه‌های تهاجمی پنهان کنند.

اما حالا بعد از گذشت چند ماه از انتخابات، رای اعتماد نمایندگان مجلس به هر سه وزیر پیشنهادی خبر از وزن بالای اعتدال و میانه رویی در مجلس حاضر می‌دهد.

شکستن کلید واژه فتنه و نفوذ در مجلس شورای اسلامی، خود حاکی از تغییری بزرگ است، کلید واژه ای که سال‌ها عده ای با سوء استفاده از آن سعی بر انحصارطلبی و سهم خواهی‌های بیشتر خود از انقلاب داشتند. این تغییر بزرگ در مجلس، بدون شک جز با حضور مردم و آحاد ملت در انتخابات سال گذشته، بدست نمی‌آمد.

و این نشان دهنده این موضوع هست که مردم سال هاست گوششان به حرف‌های این اقلیت غوغاسالار بدهکار نیست. حذف برچسب گذاران از مجلس، اولین قدمی بود که ملت برداشت، قدمی که مسلماً این هدف را روایت می‌کند که نمایندگان مجلس و دولت هم باید در راستای حذف بی‌اخلاقی‌های سیاسی و برچسب زنی‌ها و تهمت‌های ناروا در فضای سیاسی کشور، قدم بردارند و دانشگاه بعنوان یکی از تأثیرگذارترین اقشار جامعه باید از اهداف مستقیم این حرکت باشد.

چرا که دانشگاه و دانشجو در خطرترین قشر و آسیب‌پذیرترین گروه از همین برچسب زنی‌های سیاسی هست و چه بسا که امید به این تدبیر بسته است که بعد از شکست سنگین اقلیت حاضر در مجلس، فضای دانشگاه هم از وجود چنین بی‌اخلاقی‌هایی پاک شود تا شاید دانشگاه هم شاهد اتفاقاتی نظیر رای اعتماد به سرمایه‌های عظیم انقلاب باشد.

خبرچین

- **انفجار تروریستی در سامرا:** تعدادی زیادی از زائران ایرانی زخمی شدند و تعدادی نیز به شهادت رسیدند.
- **عارف** رئیس دائمی شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان شد.
- **احمدی نژاد:** در انتخابات نه شرکت می‌کنم، نه از کسی حمایت می‌کنم.
- **پیشنهاد رئیس جمهور** برای تشکیل کمیته مشترک دولت و مجلس.
- **وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات:** برای رفع فیلتر فیسبوک و توئیتر کمیته تعیین مصادیق باید تصمیم‌گیری کند.
- **محمود صادقی:** یاشار سلطانی سردار بزرگ رسانه است. لازمه پیشگیری از فساد فضای آزاد اطلاعاتی است.
- **آیت الله هاشمی رفسنجانی:** اگر طبق سیاست‌های کلی خصوصی سازی عمل می‌شود، امروز شاهد بیکاری در کشور نبودیم.

در این روزها جامعه ما با یک فاکتور بسیار پر اهمیت در تحولات روزگار می گذراند؛ فاکتوری که کوچک و هرزه به حساب آورد شد اما جهت آن چرخشی تأمل برانگیز داشت، در آغاز فعالیت شبکه های اجتماعی مردم و مسئولان با یک «ایست و گریز» روبه رو شدند؛ در واقع مسئولان درصدد فیلتر و حذف این امکان در جامعه بودند و مردم نیز در تلاش برای استفاده از آن به هر شیوه ای و به هر قیمتی برآمدند! این شیوه یک مکانیزم غیر عادی محسوب نمی شود چراکه محدودیت برای انسان باعث ترغیب روحیه انجام و فرجام خواست آنها می شود و مردم آن را قدر می دانند، نمونه بارز آن مسئله ماهواره ها می باشد که حل نشده باقی ماند. با گذشتن از این دوره اکنون به مرحله بعد رسیدیم و تحولات زیادی در مسیر راهبردها و موارد استفاده شبکه های اجتماعی پدید آمده، به راستی می توان شبکه های اجتماعی را اسلحه مجازی مردم برای مقابله با تحریکات ظالم و مخالفت با برخی زمینه های غیرقابل پذیرش سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، عقیدتی و همچنین امنیتی دانست. بدون شک شبکه های اجتماعی کمک فراوانی برای رسیدن صدای کوتاه فعالین مدنی، کارگری، معلمی و... کرده و باعث شده متخلفان هر چند اندک اجازه رسیدن به خواست نامشروع و نا متعارف خود مانند شکنجه و بی عدالتی آشکار را پیدا نکنند؛ در نتیجه آن افراد محبوس زیادی را به آغوش خانواده بازگردانده و یا انعطاف حاکمیت را در قبال آنها فراهم آورده، اما در مقابل این تحریکات، همیشه مقاومت هایی وجود داشته و تلاش هایی برای فیلتر و قطع این ارتباط آسان انجام شده است تا از تأثیر آن در مبادلات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی کاسته شود و زمینه اجماع ملت فراهم نشود؛ اما اینگونه سیاست تا کنون به صورت نسبی بسیار کم تأثیر واقع شده است. کارکرد شبکه های اجتماعی در کشور های جهان سومی که درگیر نارضایتی عمومی هستند و خواهان ورود دموکراسی و آزادی مدون می باشند بیشتر رواج دارد. به طور نسبی شروع فعالیت شبکه های اجتماعی به صورت فزاینده در ایران توسط ذهن های عربان کلیک خورد اما تحت شرایط ویژه که کشور مستعد آن است تغییر جهت خود را نمایان کرد؛ اذهان عربان را اینگونه تعریف می کنیم: افرادی که در فضای مجازی و شبکه های اجتماعی احساس پنهان شدن در دنیایی غیر ملموس و دست یافتن به آزادی مطلق را پیدا می کنند و برای ارضای تمامی امیال و ناهنجاری های نهفته در خود تلاش می کنند. از ناهنجاری هایی که در اجتماع به شدت هراس داشتند به طور غیر قابل کنترل و افراطی در فضای مجازی پیداه می کنند؛ فحش ها و تهمت ها و تخریب ها و پرداختن به مسائل سخیف از نظر اخلاقی و نوآوری در این زمینه (شکستن تابو های بسیار مستحکم) از نمونه اقدامات و محرک های اخلاقی این افراد می باشد، اما جایگاه امیدواری نیز در این زمره بسیار مهیا است. در واقع اینگونه افراد به واسطه گذشت زمان یا تلنگر و بیدار شدن در نهایت از رفتار های ناپسند دست برداشته و به زبان ساده جنبه خود را در قبال دنیای پر تلاطم به صورت نسبی افزایش می دهد. پس در می یابیم که احتمال تغییر مثبت در نگرش همه مشترکان شبکه های اجتماعی وجود دارد به گونه ای که با انعطاف عقاید و باورها در برابر ساختار هایی که در گذشته ناهنجاری و آسیب اجتماعی شناخته می شد مقاوم می شوند. خوشبختانه توتم ها و نماد ها و ایدئولوژی ها در فضای مجازی در حال تقابل با یکدیگر هستند و این مرزکشی ها با عقلانیت و منطق همراه شده است پس می توان پیش بینی کرد که در آینده مردم جامعه در قبال مسائل مختلف دارای موضع بوده و بی تفاوت از کنار محرک هایی که بر زندگی آنها اثربخش است نمی گذرند. ما در عین حال اینکه باید از وجود این شبکه های اجتماعی حمایت کنیم می بایست در تلاش برای مدرنیته و سازگار شدن با مسالک رسیدن به حقیقت باشیم. در واقع یاد بگیریم که هر موضوعی را چشم بسته نپذیریم و با تحقیق مهر تأیید بر آن بزنیم چرا که در غیر اینصورت بدون شک به قهقرا می رویم. پس نیاز مبرم به جلوگیری از نفوذ افرادی که برای ارتزاق دست به جنگ نرم از طریق خزعبلات یا راهبردهای گمراه کننده می زنند احساس می شود؛ یاد بگیریم که با پاسبانی از عقاید خود با دیوار عقلانیت و تحقیق در مقابل کذب کذاب مقاوم باشیم.

بیراهه ای به نام قانون!

۲۹ خرداد ۹۴ بود که فدراسیون والیبال جمهوری اسلامی ایران رسماً اجازه حضور بانوان در ورزشگاه ۱۲ هزار نفری آزادی را برای مسابقه تیم ملی والیبال صادر کرد. در همان زمان یکی از تشکل های خاص با انتشار بیانیه ای شدید اللحن ضمن «مجاز شدن فحشا» خواندن حضور بانوان در ورزشگاه از امت حزب الله خواست تا در روز مسابقه با حضور در ورزشگاه از ورود بانوان جلوگیری کرده و بار دیگر از آرمان و صیانت های انقلاب (به باور خودشان) نگهداری کنند. (برای یادآوری لازم است بدانید این تشکل خاص در بدو تاسیس به عنوان نهادی فرهنگی از وزارت ارشاد مجوز اخذ کرده و در سایر زمینه ها خود را به ملزم به دریافت مجوز نمی دانند!) این تشکل خاص و اتفاقی که برای حضور بانوان در کشور افتاد تنها نمونه کوچکی از خودسری و افراط گرایی برخی تشکل ها و گروه های بعد از انقلاب است. گویا کم کم باید به

شنیدن خبر حمله به سفارت ها و فعالان سیاسی کشور در همایش ها و مراسم های مختلف عادت کنیم. سال گذشته بود که خب حمله به هنرمند محبوب و توانمند کشور، فاطمه معتمدآریا و قبل تر از آن حمله عده ای به سفارت و کنسولگری عربستان در تهران و مشهد از آخرین حوادثی بود که این سوال را برای همگان تکرار کرد که این نیروهای تندرو و خودسر قدرت خود را از کجا می آورند؟ چند وقتی است که مساله حقوق های نجومی، املاک شهرداری و خبرنگاری که معلوم نیست به چه جرمی بازداشت شده است تیتراژ یک سایت های خبری شده

است. ماجرای سعید طوسی و اتهامی که به قوه قضائیه وارد است نیز این سوال را برای همگان ایجاد کرده که قانون در کشور ما واقعا چه جایگاهی دارد؟

مگر نه اینکه انقلاب سال ۵۷ برای رسیدن به استقلال و آزادی در سایه عقلانیت و جمهوریت و قانون مداری اسلامی بوده است؟ چگونه می شود گروهی خود را فراتر از قانون جاری کشور فرض کرده و سعی کند به هر وسیله ای افکار و عقاید خویش را این چنین بر مردم تحکیم کند؟ اگر فرض کنیم که هدف از انقلاب اسلامی ترویج بی قانونی و خودسری عده ای بوده، نه تنها به آرمان های انقلاب و شهیدایش پشت کرده ایم، بلکه در مسیر انحطاط و هرج و مرج در جامعه پیش رفته ایم! با گذشت ۳۷ سال از انقلاب اسلامی از نیروهایی که ادعای حفظ و نگهداری انقلاب را دارند و دغدغه پیشرفت و ثبات بیشتر نظام را در سر می پروراند و با شنیدن کوچکترین انتقادی

از مسیر حرکت نظام، طرف مقابل خود را «فتنه گر» و یا «نفوذی» می نامند، انتظار می رود که ضمن احترام گذاشتن به قانون و حقوق مردم ایران از هرگونه تندی و اقدام خودسرانه پرهیز کرده و امید بهبود و پیشرفت شرایط موجود در کشور را از مردم نگیرند.

«اسلام به قانون نظر (آلی) دارد؛ یعنی آن را آلت و وسیله تحقق عدالت در جامعه می داند، وسیله اصلاح اعتقادی و اخلاقی و تهذیب انسان می داند. قانون برای اجرا و برقرار شدن نظم اجتماعی عادلانه، به منظور پرورش انسان مهذب است.»

نیت زنبور : نان بخرد یا بنویسد...!؟

نوشتن نان و آب نمی شود!...! خب این سخن دقیقا در کشور ما استفاده کننده های بسیاری دارد. وقتی حقوق خودمان را با سه ضامن به ما قرض می دهند؛ زمانیکه آب باریکه ای چهار صد و پنجاه هزار ریالی را با هزار منت به ما بدهند و شاهراهی به قرمزی قبض ها را از ما طلب کنند، وقتی که قانع نباشیم به اشکنه خودمان و چشم بدوزیم به مرغ روی میز آقایان، تنها فایده جوانان می شود روی مین رفتن. وقتی مردم فقیران کنار خیابان ها را می لایردار هایی مریض ببینند، زمانیکه مردم از دیش بالا بروند حق بدهید مسئولین از فیش بالا بروند! زمانیکه مسئولین سرگرم پاسکاری با مردم هستند، وقتی که مردم سردرگم از تیکی تاکای مسئولین نمی دانند از ساعت چند اینجا ایستاده اند، آن زمان است که مجلس جای زنان نیست و آنها باید درون خانه بنشینند و سوسول پروری کنند! وقتی قاتلی ترفیع بگیرد و مقتولی محکوم شود حق بدهید ریش تراش دزدی مجرم شناخته شود! وقتی اهمیتی ندارد ریزگرد ها میهمان های اورانیومی همسایه را به همراه بیاورند، زمانیکه

میهمان دیگر حبیب خدا نیست، وقتی غیب شدن چنان های ولیعصر اهمیتی ندارد، دکل فرسوده کاغذی سه هزار کیلومتر آنطرف تر هم پیدا نمی شود! وقتی اعلام می شود شیب ملایم را از ۳۰ درجه به ۶۰ درجه ارتقا داده اند، صدای مردم چند روزی خارج از دهان به بازی در می آید و دست های اعتصاب کرده از نوشتن به تحصن در می آیند، اما به محض اینکه بگویند صدای شما مردم را شنیدیم و شیب به ۴۵ درجه کاهش یافت، مشت های بالا رفته را بالا نگه می داریم این بار برای ثبت پیروزی! و به راستی نویسنده گیج می شود و نمی داند بنویسد یا نان بخرد...؟! نمی داند راه بیاید، یا هزار راه برود و تهنش هیچ نشود! نمی داند شب را با خوردن حرف هایش سر کند یا نیش هایش را در دل درختانی فرو کند که بیهوده چاپ می شوند! بی هیچ خواننده ای، چگونه نیش بزند زمانیکه مردم از چند کیلومتری می گویند «فاطمی نشوید سیاسیست!»

برگزاری مسابقه کتابخوانی

کمیته فرهنگی - عقیدتی انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه دامغان در نظر دارد برای افزایش و بهبود سطح مطالعه دانشجویان اقدام به برگزاری مسابقه کتابخوانی کند. این مسابقه که با جوایز نفیسی برای دانشجویان همراه است با سه کتاب منتخب توسط کمیته

کمیته فرهنگی - عقیدتی انجمن اسلامی

فرهنگی هنری برگزار خواهد گردید. کتاب های «جانانان، مرغ دریایی»، «منشور حقوق دانشجویی» و «ماهی سیاه کوچولو» برای این مسابقه در نظر گرفته شده اند. جهت ثبت نام و کسب اطلاعات بیشتر به دفتر انجمن اسلامی دانشجویان مراجعه نمایید.

دو هفته نامه تحلیلی - سیاسی «ایران فردا»

صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه دامغان
مدیر مسئول: پوریا لاری یزدی
سر دبیر: مهدی حسینیخانی
گرافیک: جواد مداح صفائی

اعضای هیئت تحریریه:

محمد شاکری، یونس بیگی، مهدی حسینیخانی، جواد مداح صفائی
مهدی نوری، پوریا لاری یزدی

مسابقه کتابخوانی
مهر کتابی
ماهی سیاه کوچولو
Jonathan Livingston Seagull
منشور حقوق دانشجویی

Du_Anjoman

Du_Anjoman

انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه دامغان